

Kunsthistorie

Studieleder: Mag.art. Mette Wivel.

Linjestudiet i kunsthistorie omhandler den europæiske kunst med grundlag i den græske kultur. Her udfoldes i den arkaiske, den klassiske og den hellenistiske kunst en række grundtemaer, der senere gennemspilles i utallige variationer i århundredernes vekslende stilretninger.

Efter en indføring i den græske og romerske kunst vil hovedvægten blive lagt på udviklingen fra den oldkristne kunst over den byzantinske kunst og frem til romansk og gotisk kunst. Denne udvikling danner grundlag for renæssancens vældige brydningsperiode.

De overordnede skift i den europæiske kunst sker i omvæltningen fra et hedensk til et kristent grundsyn og senere fra middelalderens metafysiske verdensanskuelse til renæssancens humanisme og nye videnskabssyn. Her skabes gennem et par århundreder grundlaget for de skiftende kunstsyn med hensyn til stilretninger som manierisme, barok, rokoko, klassicisme og romantik helt frem til impressionismen. I denne periode, den sidste halvdel af 1800-tallet, begynder gradvis det hierarkiske menneskesyn, baseret på renæssancens filosofi, at nedbrydes i sammenstødet med relativismebegrebets gennembrud. Dermed skabes op mod århundredskiftet udgangspunktet for kunsthistoriens næste store skred, det 20. århundredes kunst, der med en samlet betegnelse er blevet kaldt modernismen.

For at skabe overblik over de stadige stilskeft og forståelse af de gensidige påvirkninger mellem de enkelte perioder, lande og kunstnere følges en kronologisk hovedlinje. Der lægges stor vægt på de grundlæggende religiøse, samfundsmæssige og psykologiske ideer og forandringer, der præger kunstens udvikling undervejs. Med det formål at give et billede af kunstens og dermed menneskets udvikling gennem hele den europæiske kultur vil de kunstteorier, der har haft størst indflydelse, blive gennemgået og eksemplificeret på de enkelte kunstnere. Der skabes således en vekselvirkning mellem det store overblik og den relative fordybelse i de store enere, der på én gang er udtryk for deres tid og skabere af ny historie.

Grundkurset

Grundkurset strækker sig over 5 moduler a 10 lektioner hver.

Modul 1: Fra antikken til renæssancen (600 fvt.-1400).

Modul 2: Fra den italienske renæssance til nyklassicismen (1400-1800).

Modul 3: Fra romantik til modernisme (1800-1920).

Modul 4: Fra modernismen til samtidskunsten (1920-2010).

Modul 5: Hvad er Kunsthistorie?

Disse moduler har til formål at give en elementær indføring i kunstens udviklingshistorie samt i de forskellige stilretningers og de enkelte kunstneres indbyrdes forbindelse. Samtidig gives en basal indføring i fagets historie, teorier, metoder, terminologi, teknikker og problemfelter. Undervisningen gennemføres hovedsagelig ved hjælp af sammenlignende billedanalyse, eventuelt suppleret med enkelte besøg på museer og med mellemrum også i form af studierejser til de store europæiske kunstsamlinger.

Grundmodulerne kan gennemføres i vilkårlig rækkefølge. Men det anbefales at begynde med Modul 1. Grundkurset giver et godt udgangspunkt for deltagelse i emnekurserne eller for videre studier på egen hånd. Man kan vælge frit efter interesse blandt de forskellige kurser, der udbydes hvert semester. Emnekurserne indfører i enkeltdiscipliner eller præsenterer særlige studieområder. Nogle emner vil vende tilbage i programmerne med mellemrum, mens andre tilbydes kun en gang.

Undervisningen vil være bygget op over følgende hovedpunkter:

1. Antikken som forudsætning for den senere udvikling. Den græske kultur og dens stærke afsmitning på romersk og etruskisk kunst.
2. Den oldkristne og den byzantinske kunst samt de bagvedliggende kirkestridigheder.
3. Middelalderens kunst, der fortrinsvis opstår omkring pilgrimsvejenes store kirkebyggerier. Den romanske kunst fra 1000- til 1200-tallet. Gotikkens udvikling frem til den begyndende førrenæssance i 1300-tallet - med vægt på de lande, der i skiftende perioder tager den kunstneriske føring.
4. Før-, ung- og højrenæssancen, der hovedsagelig udspringer i Italien. Vægten lægges på de basale brydninger inden for alle samfundsplaner - fra de politiske og sociale til de humanistiske og videnskabelige - som slår igennem i et helt nyt kunstsyn både hvad angår maleri, skulptur og arkitektur.
5. Manierismens opposition mod renæssancens klassicisme, der danner baggrunden for barokkens overdådige udfoldelse i Italien og ikke mindst i Frankrig. Nyklassicismen, der hovedsagelig udspringer i Frankrig. Nyklassicismens tidsmæssige pendant, romantikken, som får en væsentlig gennemslagskraft også i Tyskland.
6. Impressionismens brud med århundreders kunstsyn. Industrialismen, bykulturen og globaliseringen, som er nogle af forudsætningerne for det 20. århundredes kunst, koncentreret om modernisme, abstrakt kunst, fotokunst og elektrisk kunst.

Emnekurserne

Efter fuldført grundkursus kan man følge emnekurser, som vil behandle begrænsede tidsperioder, tværgående temaer og enkelte kunstnere, grupper eller stilretninger mere indgående.

Emnekurserne bygger på grundkurserne, men det er alligevel muligt med udbytte at deltage i de fleste emnekurser, selv om man ikke har gennemført grundkurset. Mange deltagere i emnekurserne vælger at følge grundkurset, efter at de har deltaget i et eller flere emnekurser.

Linjeopgave

Efter deltagelse i mindst 6 kurser inden for linjestudiet i kunsthistorie eller beslægtede linjestudier kan deltagere, der ønsker det, få mulighed for at afprøve det, de har lært på de foregående kurser, ved at udarbejde en linjeopgave under vejledning af en af linjestudiets lærere. Ved tilfredsstillende besvarelse udstedes et linjebevis. Tilmelding til linjeopgave sker på et særligt skema.

Vejledende litteraturliste

Gombrich, E.H.: Kunstens historie. København, 1994. Flere udgaver både på engelsk og på dansk.

Honour, H. & Fleming, J.: A World History of Art. London, 2002. Flere udgave i paperback.

Janson, H.W.: Verdenskunstens historie. I-III. København, 1977-78. Findes på engelsk i flere nyere udgaver.

Bowness, Alan.: Modern European Art. London, 1992.

Dempsey, Amy: Kunstleksikon - nøglen til det 20. århundredes kunst, arkitektur og design. London, 2002.

Teknik og terminologi

Gotfredsen, Lise: Billedets formsprog. København, 1981.

Lucie-Smith, Edward: Dictionary of Art Terms. London, 1995.

Opslagsværker

Osborn, H. (ed.): The Oxford Companion to Art. Oxford, 1975. Der er flere senere udgivelser.

Chilvers, Ian: Dictionary of Twentieth Century Art. Oxford, 1998.